

Grupa Radnych

DRUK NR 1032-R

Ministerstwo Edukacji Narodowej

Pani Minister

Anna Zalewska

Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa
Narodowego

Pan Minister

Piotr Gliński

KANCELARIA RADY MIASTA
I DZIELNIC KRAKOWA
SEKRETARIAT

wpłynęło
dnia: 29 CZE. 2013

Nr

Podpis

Rezolucja

My radni Krakowa zwracamy się z prośbą do Pani Minister Edukacji i Pana Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego o uznanie działalności szkoły dla dzieci i młodzieży niewidomej przy ul. Tynieckiej w Krakowie jako uzasadnionej.

Po 25 latach istnienia szkoły muzycznej dla uczniów niewidomych okazało się, jak urzędowo stwierdzono, że bezprawnie pobierała ona subwencję z resortu edukacji.

Dzieci uczą się muzyki korzystając z nut, które powstają pisane alfabetem Braille'a. Przepisywanie nut jest żmudne. Przepisywać mogą uczniowie i nauczyciele. Szkoła ma tyflopédagogów i z nich korzysta.

Przepisy nie przewidują istnienie takich palcówek. Jednak, o czym warto przypomnieć, to nie przepisy tworzą sytuacje, ale sytuacje domagają się regulacji prawnych.

Dopóki istnieje luka prawna, szkoła nie może też przyjmować kolejnych uczniów.

Apelujemy o jak najszybsze pozytywne załatwienie sprawy.

Pisanie dalszych uzasadnień dla funkcjonowania nauki muzyki przy ul. Tynieckiej zdaje się być dla wszystkich jasne i zrozumiałe i nie powinno zawierać obszernego uzasadnienia

Z poważaniem

Uzasadnienie

Historia Szkoły Muzycznej I stopnia im. Mjr Hieronima Henryka Baranowskiego w Krakowie jest nierozdzielnie związana z historią Krakowskiej Szkoły dla Niewidomych. Obecnie Szkoła jest częścią Specjalnego Ośrodka Szkolno-Wychowawczego dla Dzieci Niewidomych i Słabowidzących w Krakowie.

Oto kilka faktów historycznych:

2 września 1948 roku Kuratorium Okręgu Krakowskiego wydało dokument powołujący Publiczną Szkołę Specjalną dla Niewidomych. Szkoła miała siedzibę przy ul. Józefińskiej 10/12. Pierwsi uczniowie przybyli do Szkoły w październiku 1948 r.

W lutym 1949 r. władze oświatowe przyznały dodatkowe godziny na zajęcia chóru oraz nauki gry na fortepianie. Zajęcia te miały charakter rewalidacyjny.

Rok 1952 był przełomowy. Z inicjatywy kpt Jana Silhana, prezesa Związku Ociemniałych we Lwowie, współtwórcy krakowskiej Szkoły dla Niewidomych, zorganizowano konferencję w Związku Niewidomych poświęconą przyszłości dzieci ze zdolnościami muzycznymi. Na konferencję zaproszono także prof. Olgę Axeull, która w średniej szkole muzycznej uczyła dwoje niewidomych uczniów. Ustalono zgodnie, że muzyki należy uczyć od najmłodszych lat i tak powstała inicjatywa zorganizowania szkoły muzycznej dla niewidomych. Wielki wkład w powstanie szkoły wniósł Pan Czesław Sokołowski, który stał na czele delegacji do Ministerstwa Kultury i Sztuki. Po udanych pertraktacjach w październiku 1952 r. otworzono Państwową Szkołę Muzyczną dla Dzieci Niewidomych. Początkowa była to filia Państwowej Szkoły Muzycznej z ul. Basztowej 8, później stała się placówką samodzielną. Kierownikiem Szkoły został Juliusz Weber, który także kierował Liceum Muzycznym i Podstawową Szkołą Muzyczną, mieszczącymi się przy ul. Basztowej 8.

Od 1954 r. Szkołą kierował Adam Rieger. Program obejmował naukę gry na fortepianie, skrzypkach, umuzykalnienie, chór, rytmikę oraz muzykografię, czyli naukę muzycznej notacji brajlowskiej.

W tym samym roku Szkołę Muzyczną przejął pod swój zarząd resort oświaty, co doprowadziło w konsekwencji do likwidacji szkoły muzycznej i utworzenia Działu Muzycznego w Szkole dla Niewidomych. Jednak pomimo tych trudności kształcenie muzyczne uczniów rozwijało się nadal. Kierownikiem Działu został Czesław Koziętulski, wybitny muzyk i pedagog, zaś pracę podjęli znakomici muzycy jak: Romana Witeszczakowa, Zofia Dudrówna, czy Tadeusz Chrzanowski.

Po odejściu Czesława Koziętulskiego na emeryturę w 1961 r. kierownikiem Działu została Maria Janik, potem kolejno Tadeusz Filar, Anna Witkowska, Zofia Źródłowska.

W 1968 roku szkołę przeniesiono do nowego obiektu przy ul. Tynieckiej.

Dział Muzyczny w tradycji edukacji muzycznej uczniów z dysfunkcją wzroku to okres długi i bardzo ważny. Mimo ograniczających uwarunkowań zewnętrznych, dzięki zaangażowaniu nauczycieli i osób dobrej woli wydał wielu absolwentów, wśród nich m.in. wybitnego pianistę jazzowego, Mieczysława Kosza.

W 1985 r. na stanowisko Dyrektora OSW dla Dzieci Niewidomych i Niedowidzących powołany został Mieczysław Kozłowski. Jego starania wspierane przez Panią Adriannę Poniecką-Piekutowską Dyrektora Departamentu Kształcenia Artystycznego Ministerstwa Kultury i Sztuki oraz Panią Wizytator Lidię Skrzyniarz, sprawiły, że Minister Kultury i Sztuki Zarządzeniem nr 25 z dnia 5 czerwca 1991 r. powołał Państwową Szkołę Muzyczną I stopnia przy OSW dla Dzieci Niewidomych i Niedowidzących w Krakowie. Bazą dla nowopowstałej szkoły był istniejący Dział Muzyczny.

Projekt przekształcenia Działu Muzycznego w Szkołę Muzyczną zakładał bezkolizyjne przejście z jednej formy kształcenia w drugą. Na stanowisko Dyrektora powołano Panią Jolantę Krupę. Kolejnymi osobami piastującymi to stanowisko byli: Izabela Szota (2000-2013; 2006), Waldemar Król (2006x2013; 2010). Obecnie Wicedyrektorem Ośrodka kierującym szkołą Muzyczną jest Małgorzata Bała.

W roku 1991/92, czyli w chwili powstania Szkoły Muzycznej 51 uczniów pobierało naukę w klasach fortepianu, skrzypiec, akordeonu, fletu, puzonu, saksofonu i klarnetu. W następnych latach powstały klasy perkusji, gitary, kontrabas, chór, zespół wokalny, zespół taneczny.

W roku 2002 otworzono klasę organów.

Obecnie w szkole uczy się 120 uczniów w klasach fortepianu, organów, skrzypiec, wiolonczeli, gitary, fletu, klarnetu, saksofonu, akordeonu i perkusji. W Szkole zatrudnionych jest 30 nauczycieli, absolwentów Akademii Muzycznych posiadających przygotowanie tyflopedagogiczne.

W 1997 r. Ministerstwo Kultury i Sztuki zatwierdziło plany nauczania o wydłużonym cyklu kształcenia i zwiększonym tygodniowym wymiarze godzin z instrumentu głównego, z przedmiotem muzykografia.

Od 1 września 2008 r. Szkoła realizuje eksperyment, którego założenia mają na celu dostosowanie organizacji procesu kształcenia do rzeczywistych potrzeb i możliwości uczniów niepełnosprawnych i w konsekwencji umożliwienie pełnej realizacji podstaw programowych. Dla uczniów niepełnosprawnych rozszerzono cykl kształcenia o klasę wstępną, poprzedzającą naukę w cyklu 6-letnim, oraz dodatkowy, aczkolwiek nieobligatoryjny rok nauki, w planie określony jako klasa 6+ (w cyklu 6-letnim) i klasa IV+ (w cyklu 4-letnim). Rozszerzono także tygodniowy wymiar zajęć w zakresie instrumentu głównego do trzech zajęć w tygodniu oraz fortepianu dodatkowego do dwóch zajęć w tygodniu. Rozszerzony tygodniowy wymiar zajęć jest jednym z podstawowych warunków jakie trzeba stworzyć uczniom niepełnosprawnym, aby proces kształcenia zakończył się powodzeniem, z uwagi na wolniejsze tempo pracy.

Bardzo istotna jest także realizacja przedmiotów: muzykografia, która służy przyswajaniu zasad muzycznej notacji brajlowskiej oraz improwizacja organowa i emisja głosu, które są niezbędne do zdobycia podstaw zawodu organisty kościelnego. Dotychczasowe funkcjonowanie klasy organów w Szkole przekonuje do zasadności wzbogacenia oferty edukacyjnej Szkoły właśnie o te przedmioty. Znane są przypadki, gdzie po ukończeniu Szkoły absolwenci klas organów podejmują pracę w rodzinnych parafiach w charakterze organisty kościelnego. Klasa organów cieszy bardzo dużym zainteresowaniem, a spory odsetek jej absolwentów kontynuuje edukację muzyczną w szkołach muzycznych II stopnia. Pierwszeństwo w przyjęciu do Szkoły mają osoby niepełnosprawne, jednak w miarę wolnych przyjmowane są osoby pełnosprawne, co sprzyja procesowi integracji uczniów.

Szkołę ukończyło 207 uczniów, z czego ponad 50 zdecydowało się na dalszą edukację muzyczną. Wielu z absolwentów kontynuowało bądź nadal kontynuuje naukę w szkołach muzycznych II stopnia, głównie w klasie organów, choć zdarzają się przypadki wyboru innych specjalności, jak fortepian, trąbka, skrzypce, altówka, flet czy rytmika.

Kilka osób po ukończeniu szkoły muzycznej II stopnia zdecydowało się podjąć studia muzyczne. Dziś są magistrami sztuki, nauczycielami, instruktorami muzycznymi, przekazującymi zdobyte doświadczenia swoim uczniom.

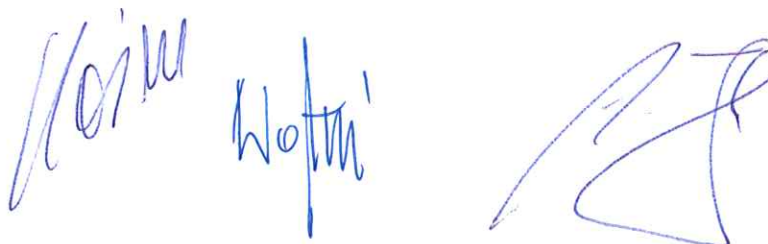
Maria Majtyka po uzyskaniu tytułu magistra sztuki w zakresie muzyki kościelnej i nauczania przedmiotów teoretyczno-muzycznych, ukończyła także podyplomowe studia z teorii muzyki.

W latach 2007-2008 była stypendystką programu Sokrates/Erasmus. Od początku szła drogą, którą sobie wyznaczyła. Teraz może powiedzieć, że była to słuszna i dobra decyzja.

Ukończone studia pozwoliły Jej na próbę poszukiwania pracy w zawodach, które mimo pewnych trudności może wykonywać osoba niewidoma. Już podczas studiów zaczęła pracować jako organistka w Kościele św. Pawła Apostoła w Wieliczce, a w roku 2011 rozpoczęła pracę w Szkole Muzycznej I stopnia im. Mjr Hieronima Henryka Baranowskiego w Krakowie. Uczy muzykografii, czyli zapisu brajlowskiej notacji muzycznej.

Adam Kuśka w roku 2007 ukończył z wyróżnieniem Akademię Muzyczną w Krakowie, uzyskując tytuł magistra sztuki w zakresie muzyki kościelnej. Uczy gry na fortepianie, śpiewu i teorii w Ognisku Muzycznym prowadzonym w Gminnym Ośrodku Kultury i Rekreacji w Świerklanach, gdzie jest zatrudniony jako Starszy Instruktor Muzyczny. Jest organistą liturgicznym i koncertującym w wielu parafiach. Od 2010 roku jest członkiem zwyczajnym Stowarzyszenia Polskich Muzyków Kościelnych.

W 2005 roku szkole nadano imię majora Hieronima Henryka Baranowskiego.



The image shows three handwritten signatures in blue ink. The first signature on the left is 'Kosim', the middle one is 'Wofm', and the third one on the right is a stylized signature that appears to be 'Kosim'.